

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1946/2021
27.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., а чији је пуномоћник Раде Митровић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., ради накнаде трошкова парничног поступка, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж1 958/21 од 31.03.2021. године, у седници већа одржаној 27.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиље изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Гж1 958/21 од 31.03.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Гж1 958/21 од 31.03.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу П1 9/19 од 11.06.2020. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужба тужиље против тужене ББ из ... од 06.08.2019. године повучена. Ставом другим изреке одбијено је преиначење тужбе тужиље против тужене Општине Власотинце по поднеску од 19.08.2019. године. Ставом трећим изреке обавезана је тужиља да туженој Општини Власотинце на име трошкова поступка исплати износ од 6.000,00 динара у року од 15 дана од пријема решења.

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж1 958/21 од 31.03.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепено решење потврђено у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажног другостепеног решења у делу који се односи на трошкове парничног поступка, тужиља је благовремено изјавила ревизију у смислу одредаба члана 403, 407. и 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да у овом случају нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија из члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права, а ревидент у ревизији указује на погрешну примену процесних одредаба ЗПП приликом доношења одлуке о трошковима парничног поступка.

Следом наведеног, на основу члана 402. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд није дозволио посебну ревизију, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Како се ревизијом тужиље побија одлука о трошковима поступка, који не чине главни захтев, ревизија није дозвољена јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити у смислу члана 420. ЗПП.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић